

Hoge commissaris te Djakarta (Lamping) aan minister van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen (Peters), 29 juni 1951

Mede bestemd voor Stikker.

Het diner dat wij de Subardjo's gisteren aanboden was een gunstige gelegenheid om op de door U voorgestane ongezochte wijze uitvoering te geven aan Uw telegram nr. 77. Ik stelde een en ander voor als gedachten die de laatste dagen bij mij waren gerezen. Subardjo luisterde aandachtig toe en was het met mijn opmerkingen eens. Hij wees erop, dat van officiële zijde niets was gepubliceerd, alleen was Supomo's mogelijke reis bekend gemaakt door 'die vervelende Aneta'. In de verdere loop van het gesprek kreeg ik sterk de indruk, dat ernstig aan Supomo wordt gedacht als toekomstig Chef van de Missie - HC of Ambassadeur - in Den Haag. Juist voor de aankomst van de gasten kreeg ik tot mijn verbazing een nota van Luar Negeri waarvan de inhoud luidde:

'Het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft de eer antwoord te doen toekomen op de inlichtingen inzake J. Slingenberg van het HC. Op grond van het onderzoek en inlichtingen over J. Slingenberg die het Ministerie van Buitenlandse Zaken van de RI bereikten, kan medegedeeld worden dat hij, hoewel hij geen rechtstreeks contact heeft gehad met Westerling, zeer nauw betrokken is geweest bij de geheime hulpverlening aan hem, welke hulp ongetwijfeld 'een geheime schakel' heeft gevormd tussen Westerling en de Nederlandse Ambassade te Brussel.'

Het hierboven weergegeven gesprek leek mij een goede gelegenheid ook deze zaak ter sprake te brengen. Ik merkte op, dat de nota over Slingenberg voor mij volstrekt onverklaarbaar was, dat ik mijn Regering had medegedeeld - waartoe mijns inziens alle aanleiding bestond - dat ik na ons laatste gesprek de zaak Slingenberg als afgedaan beschouwde - ik had mij immers persoonlijk garant gesteld, wat voor de Minister voldoende was geweest - en dat deze nota een deplorabele indruk in Den Haag zou maken, ook omdat onze Ambassade in Brussel nu ook in het geding was gebracht. De sfeer voor eventueel toekomstig overleg zou door deze nota wel eens grondig kunnen worden bedorven. Toen bleek, dat Subardjo niet wist over welke nota ik sprak nam ik hem mee naar mijn werkkamer en gaf hem de nota ter lezing. Subardjo opperde, overigens merkwaardigerwijze, dat de Secretaris-Generaal, Darmasetiawan, deze nota zou hebben afgedaan. Hij stelde mij voor, dat hij de zaak zelf zou bekijken. Ik vroeg of dit impliceerde, dat ik de nota als nog niet officieel ingediend kon beschouwen en ik zeide hem er op te rekenen, dat hij mij, na de zaak te hebben bestudeerd, zou laten komen om zijn oordeel te leren kennen. Subardjo was het hiermede eens, onder welke omstandigheden ik mededeelde de nota dus niet aan mijn Regering door te zenden. Subardjo zei dit te zullen waarderen. Wij moeten dus afwachten en ondertussen ware mijns inziens ten Uwent een houding aan te nemen, dat U van deze laatste ontwikkeling geen kennis draagt. Tenslotte moge ik ten aanzien van de voorlaatste alinea van Uw 77 er op wijzen, dat de Nieuw-Guineakwestie nog sterk leeft en dat het mijns inziens bepaald te ver gaat om uit te gaan van de 'wens' van de Indonesische Regering om herziening van de Unie en de RTC te behandelen geheel los van Nieuw-Guinea. Ware dit zo dan zou ik uiteraard het punt geheel hebben ontweken.